FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (fjärde avdelningen)
den 6 mars 2001 *

I mål T-187/00,

Gödecke AG, Freiburg-in-Brisgau (Tyskland), företrätt av advokaterna W. Schmid och A. Schabenberger,

sökande,

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (OHMI), företrädd av O. Montalto och J. Miranda de Sousa, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

med stöd av

Teva Pharmaceutical Industries Ltd, Jerusalem (Israel), företrätt av G. Farrington, solicitor,

intervenient i förstainstansrätten,

angående en talan som väckts mot det beslut som har fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 15 maj 2000 (ärende R 501/1999-1) som delgavs sökanden den 17 maj 2000, angående ett invändningsförfarande mellan Gödecke AG och Teva Pharmaceutical Industries Ltd,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna V. Tiili och R. M. Moura Ramos,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

1 Den 1 april 1996 lämnade intervenienten i förstainstansrätten, Teva Pharmaceutical Industries Ltd (nedan kallad Teva) in en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (nedan kallad harmoniseringsbyrån) enligt rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärke (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3) i ändrad lydelse.

2 Det varumärke vilket ansökan om registrering avsåg är uttrycket ACAMOL.

3 De produkter vilka ansökan om registrering avsåg omfattas av klass 5 i Niceöverenskommelsen av den 15 juni 1957 om internationell klassificering av varor och tjänster för varumärkesregistrering med ändringar och tillägg (nedan kallad Niceöverenskommelsen) och motsvarar följande beskrivning: "farmaceutiska preparat och ämnen".

4 Den 3 februari 1998 motsatte sig svaranden Gödecke AG ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke. Det redan registrerade tyska märke som har åberopats till stöd för invändningen är uttrycket AGAROL som är registrerat för laxermedel vilka omfattas av klass 5 i Niceöverenskommelsen.

5 Genom beslut av den 21 juni 1999 avslog invändningsenheten ansökan om gemenskapsvarumärke med stöd av artikel 8.1 b och artiklarna 42 och 43 i förordning nr 40/94. Som skäl härför angavs att det förelåg en risk för förväxling mellan det sedan tidigare existerande märket AGAROL och uttrycket ACAMOL, vad gäller alla produkter, som ansökan om gemenskapsvarumärke avsåg.

6 Teva har den 13 augusti 1999 hos harmoniseringsbyrån begärt omprövning av invändningsenhetens beslut med stöd av artikel 59 i förordning nr 40/94.

7 Överklagandenämnden ogiltigförklarade invändningsenhetens beslut och ogillade invändningen genom beslut av den 15 maj 2000.

8 Till följd av begäran från Teva blev engelska rättegångsspråk i förevarande mål, i enlighet med artikel 131.2, tredje stycket i förstainstansrättens rättegångsregler.

9 Genom skrivelse av den 11 december 2000 har Teva informerat förstainstansrätten om att bolaget i fråga återkallade sin ansökan om gemenskapsvarumärke i enlighet med artikel 44.1 i förordning nr 40/94.

10 Genom skrivelse av den 8 januari 2001 har sökanden gjort gällande inför förstainstansrätten att bolaget i fråga ansåg att Tevas återkallande av ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke inte innebär att förfarandet inför förstainstansrätten avslutas. För det fall förstainstansrätten anser att talan mist sitt föremål har sökanden yrkat att Teva skall förpliktas att bära rättegångskostnaderna i enlighet med artikel 87.5 i förstainstansrättens rättegångsregler.

11 Genom skrivelse av den 11 januari 2001 har harmoniseringsbyrån anfört att talan inför förstainstansrätten mist sitt föremål.

12 Förstainstansrätten konstaterar att, med betraktande av återkallandet av ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke, förevarande talan har mist sitt föremål. Av detta följer att det inte längre finns skäl att döma i saken.

Rättegångskostnader

13 Enligt artikel 87.6 i förstainstansrättens rättegångsregler skall rätten besluta om kostnader enligt vad den finner skäligt i mål där det inte finns anledning att döma i saken.

14 Under dessa omständigheter beslutar förstainstansrätten att vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

följande beslut:

1) **Det saknas anledning att döma i saken.**

2) **Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.**

Luxemburg den 6 mars 2001

H. Jung

Justitiesekreterare

P. Mengozzi

Ordförande